

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžfk/17/2019
Identifikačné číslo spisu: 4017200279
Dátum vydania rozhodnutia: 18.12.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4017200279.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Eriky Šobichovej, v právnej veci žalobcu: ARC International, s.r.o., so sídlom Výpalisko 65, 940 82 Nové Zámky, IČO: 44 490 437, právne zastúpeného KATONA - Advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom M. Matunáka 4082/11, 940 01 Nové Zámky, IČO: 47 237 074, proti žalovanému: Finančnému riaditeľstvu SR, Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 100123708/2017 z 19. januára 2017 a o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k 11S/59/2017-119 z 12. septembra 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

O d ô v o d n e n i e

1. Krajský súd v Nitre (ďalej len „správny súd“) rozsudkom č. k. 11S/59/2017-119 z 12. septembra 2018 podľa ust. § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 100123708/2017 z 19. januára 2017, ktorým žalovaný ako odvolací orgán potvrdil rozhodnutie správcu dane - Daňového úradu Nitra č. 104020256/2016 z 3. októbra 2016, ktorým podľa § 68 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (daňový poriadok) v znení neskorších prepisov (ďalej len „daňový poriadok“) vyrubil žalobcovi na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie október 2012 rozdiel dane v sume 16.406,85 eura.

2. V odôvodnení rozsudku správny súd uviedol, že na základe listinných dokladov, šetrenia vykonaného maďarskou finančnou správou a správcom dane vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca dostatočne nepreukázal dodanie tovaru do iného členského štátu Európskej únie - do Maďarska, ním deklarovanému odberateľovi, t. j. spoločnosti Altsol Consulting Kft.. Predovšetkým poukázal na to, že

nebolo preukázané uskutočnenie zdaniteľného plnenia v sume 82.034,27 eur medzi žalobcom a deklarovaným odberateľom, nakoľko žalobca nevedel jednoznačne preukázať, kto tovar za deklarovaného odberateľa prevzal, a teda vôbec nepreukázal, že sa tento tovar a kedy dostal do dispozície ním označeného odberateľa.

3. V zmysle ust. § 140 S.s.p. odkázal na svoje rozhodnutia sp. zn. 11S/51/2017, sp. zn. 11S/58/2017 a sp. zn. 11S/60/2017.

4. Doklady predložené žalobcom, ktoré mali preukázať vykonanie prepravy tovaru do Maďarska vzbudzovali pochybnosti. Správny súd poukázal na ust. § 43 ods. 5 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty (ďalej len „zákon o DPH“), v zmysle ktorého je platiteľ dane povinný preukázať dodanie tovaru do iného členského štátu kópiou faktúry (čo žalobca splnil) a v prípade, ak prepravu tovaru zabezpečil dodávateľ (čo žalobca ako dodávateľ tvrdil), tak kópiou dokladu o preprave tovaru, v ktorom je potvrdené odberateľom alebo osobou ním poverenou prevzatie tovaru v inom členskom štáte. Žalobca kópie dokladov o preprave, t. j. doklady CMR predložil, ale tieto nespĺňajú základné náležitosti vyžadované ust. § 6 ods. 1 písm. a), d), f), g) vyhl. č. 11/1975 Zb. o Dohovore o prepravnej zmluve v medzinárodnej cestnej nákladnej doprave (CMR) v znení neskorších predpisov, nakoľko predložené CMR deklarujú žalobcu ako odosielateľa a Altsol Consulting Kft. ako príjemcu s uvedením miesta vykládky, ale podpis nie je čitateľný (kolónka 24), nie je uvedený dátum vykonania prepravy, miesto nakládky, akej konkrétnej faktúry sa preprava tovaru týka, množstvo prepraveného tovaru, jeho hmotnosť, ani dátum prevzatia tovaru a ani ďalšie údaje, čo podrobne uviedol žalovaný v rozhodnutí

5. Žalobca nepreukázal uskutočnenie zdaniteľného plnenia s oslobodením od dane z pridanej hodnoty, keď nevedel preukázať, že tovar v Maďarsku prevzal deklarovaný odberateľ, resp. jeho zástupca oprávnený za neho konať, a teda nepreukázal, že sa tento tovar dostal do dispozície ním označeného odberateľa, t. j. Altsol Consulting Kft.. S poukazom na uvedené zistenia vyplývajúce z administratívneho spisu je potom, podľa názoru správneho súdu, dôvodné konštatovanie daňových orgánov, že žalobca dostatočne nepreukázal, že tovar bol skutočne dodaný deklarovanému odberateľovi v Maďarsku. Z uvedených dôvodov potom žalobcovi nevzniklo právo na oslobodenie od dane z pridanej hodnoty. V uvedenej súvislosti správny súd poukázal a citoval rozsiahlu judikatúru Najvyššieho súdu SR, Ústavného súdu SR, ako aj Európskeho súdneho dvora.

6. K ďalším námietkam žalobcu (procesného charakteru) o porušení čl. 47 ods. 4 Ústavy SR pri výsluchu svedka Simona Sándora a o nezákonnom doručovaní rozhodnutia správcu dane J.. P. V., ktoré správny súd vyhodnotil ako nedôvodné, správny súd uviedol, že svedka zabezpečil sám žalobca, ktorý sám navrhol, že bude tlmočiť z jazyka maďarského do jazyka slovenského, s čím súhlasili všetci zúčastnení. Výpoveď svedka bola spísaná podľa tlmočenia konateľa žalobcu, ktorý zápisnicu o ústnom pojednávaní spolu so zástupkyňou J.. V. podpísali, pričom nemali žiadne námietky. Za tejto situácie nedošlo k porušeniu citovaného ústavného článku a navyše tento svedok by nemohol pre žalobcu privodiť priaznivejší výsledok, nakoľko nebol oprávnený konať za deklarovaného zahraničného odberateľa. K námietke o nezákonnom doručovaní rozhodnutia správcu dane J.. P. V. správny súd uviedol, že postup správcu dane bol zákonný, v zmysle predloženého splnomocnenia pre daňové konanie v čase expedovania rozhodnutia a jeho doručovania poštou 3. októbra 2016. Sama skutočnosť, že adresát 19. októbra 2016, na základe písomného prehlásenia u správcu dane tohto dňa, ukončil zastupovania žalobcu ako daňového subjektu, nemá vplyv na nezákonnosť rozhodnutia, pretože J.. P. V. nič nebránilo, po zistení, že otvorila zásielku daňového úradu týkajúcu sa žalobcu, aby túto vrátila Daňovému úradu z dôvodu zániku jej splnomocnenia na zastupovanie žalobcu. Adresátka zásielky takto nekonala a rozhodnutie odovzdala žalobcovi, ktorý podal riadne odvolanie a preto nemohol byť ukrátený na svojich právach. Nebolo mu odňaté základné právo konať na ochranu svojich práv a oprávnených záujmov v predmetnom konaní. Jeho odvolanie bolo riadne prejednané žalovaným.

7. Správny súd bol preto toho názoru, že záver oboch správnych orgánov, ktorí urobili vo svojich rozhodnutiach, zodpovedá zásadám logického myslenia a je v súlade i s hmotnoprávnymi ustanoveniami citovaných zákonov, pričom nezistil, že by žalobou napadnuté rozhodnutie o vyrubení dane trpelo

takými vadami, ku ktorým by musel prihliadnuť. Nezistil ani dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu so správnu citáciou dotknutých právnych predpisov uvedených v rozhodnutí žalovaného, ktoré je predmetom súdneho prieskumu, v spojení s rozhodnutím správcu dane (obe rozhodnutia tvoria jeden celok).

8. O náhrade trov konania rozhodol správny súd podľa § 167 ods. 1 a § 168 S.s.p. tak, že plne úspešný žalovaný nemá nárok na náhradu trov konania, keď nebola splnená podmienka výnimočnosti.

9. Proti rozsudku správneho súdu podal v zákonnej lehote žalobca (sťažovateľ) kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p., v ktorej namietal, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil správne mu súdu na ďalšie konanie.

10. V odôvodnení kasačnej sťažnosti sťažovateľ namietal, že správny súd sa nesprávne vysporiadal so žalobnými námietkami. Mal za to, že odôvodnenie rozsudku, ako aj jeho právne posúdenie, nie sú správne. Predovšetkým nesúhlasil s názorom správneho súdu ohľadom vypovedania plnej moci splnomocnenou zástupkyňou, p. J. V. Uviedol, že počas celého konania mal len jednu splnomocnenú osobu, a to, že splnomocnená zástupkyňa mu udelené plnomocnenstvo v súlade so zákonom vypovedala, mu nemožno vyčítať, ale hlavne z tohto dôvodu nie je možné znevýhodňovať sťažovateľa, keďže v čase vypovedania plnej moci zástupkyňa nemohla mať vedomosť o tom, že jej adresovaná zásielka, uložená na pošte, sa týka práve sťažovateľa, resp. inej spoločnosti, v ktorej vykonávala funkciu finančnej riaditeľky. Sťažovateľ namietal, že v danom prípade adresátom nebol daňový subjekt, ale p. V., ktorá v čase prevzatia zásielky nebola oprávnená predmetnú zásielku prevziať, nakoľko jej splnomocnenie už zaniklo. Mal za to, že neúčinné doručenie rozhodnutia správcu dane je vada konaniu, na ktorú správny súd musel prihliadať.

11. Tiež mal za to, že správny súd sa nedostatočným spôsobom vysporiadal s námietkami ohľadom dopravy predmetného tovaru. Podľa jeho názoru, odberateľ Altsol Consulting Kft. jednoznačne potvrdil dodanie predmetného tovaru. Má za to, že predmetný tovar bol vyvezený do Maďarskej republiky a že bez akýchkoľvek pochybností vo veci bolo preukázané, že tovar bol dodaný spoločnosti Altsol Consulting Kft., Maďarská republika.

12. Sťažovateľ mal tiež za to, že správny súd ako aj žalovaný správny orgán, nesprávne vyhodnotili odpovede Finančnej správy Maďarskej republiky, nesprávne posúdili námietku sťažovateľa týkajúcu sa výsluchu svedka B. B. z dôvodu, že uvedený výsluch bol uvedený v slovenskom jazyku a nebol tlmočený z jazyka maďarského osobou, ktorej znalosti a odborné skúsenosti sú garanciou správnosti prekladu odbornej terminológie používanej správcom v týchto konaniach. Sťažovateľ uviedol, že žalovaný pochybil, keď tohto svedka nepoučil o práve na tlmočníka a neupozornil na túto skutočnosť ani p. V., pričom samotné podpísanie zápisnice ešte neznamená, že vypočúvané osoby boli o následkoch aj riadne poučené.

13. Ďalej sťažovateľ uviedol, že žalovaný nesprávne posúdil aj námietku týkajúcu sa hodnotenia dôkazu, predloženej príkaznej zmluvy, ktorá mala oprávňovať prítomnosť svedka B. B. pri vykládke a nakládke tovaru. Tieto skutočnosti, podľa jeho názoru, nesprávne vyhodnotil aj správny súd, ktorý nesprávne vyhodnotil aj okolnosti týkajúce sa podpisovania jednotlivých dokladov, pričom sťažovateľovi nebolo zrejmé, z akého dôvodu správny súd pochyboval či zmluvu vystavila a podpísala osoba oprávnená konať za odberateľa, keď svedok svedčil o skutočnostiach, ktoré sám videl - potvrdil, že došlo k reálnemu odovzdaniu tovaru odberateľovi.

14. Sťažovateľ teda nesúhlasil s právnym posúdením a odôvodnením správneho súdu, a nestotožnil sa s jeho vyhodnotením dôkazov.

15. Žalovaný v súdom stanovenej lehote svoje právo nevyužil a ku kasačnej sťažnosti sa nevyjadril.

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „kasačný súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 S.s.p.), po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s ustanovením § 449 ods. 1 S.s.p., preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 18. decembra 2019 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

17. Kasačný súd po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku správneho súdu preskúmal rozsudok správneho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, skúmal aj napadnuté rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce najmä z toho pohľadu, či sa správny súd vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

18. Účelom daňového konania je zistenie, či si daňové subjekty splnili v súlade s príslušnými hmotnoprávnymi predpismi svoje povinnosti voči štátnemu rozpočtu. Daňový poriadok preto zakotvuje oprávnenia daňových orgánov, aby mohli zisťovať, či daňové subjekty si splnili svoje povinnosti stanovené príslušnými hmotnoprávnymi predpismi. Keďže ide o fiškálne záujmy štátu, daňový poriadok obsahuje osobitnú úpravu zisťovania preverovania základu dane alebo iných skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane alebo vznik daňovej povinnosti daňového subjektu.

19. Sťažovateľ podal 26. novembra 2012 riadne daňové priznanie za zdaňovacie obdobie október 2012, v ktorom uviedol daň celkom v sume 19.715,52 eura, odpočítanie dane celkom v sume 19.429,01 eura a vlastná daňová povinnosť v sume 286,51 eura.

20. Listom z 19. augusta 2013, doručeným sťažovateľovi 21. augusta 2013, mu správca dane oznámil, že 17. septembra 2013 u neho začne daňovú kontrolu dane z pridanej hodnoty za rok 2012.

21. Po vykonaní daňovej kontroly správca dane 9. apríla 2015 spísal Protokol z daňovej kontroly č. 238144/2015 za mesiace január 2012, február 2012, marec 2012, apríl 2012, jún 2012, august 2012 a september 2012, ako aj Protokol z daňovej kontroly č. 238044/2015 za mesiace máj 2012, júl 2012, október 2012, november 2012 a december 2012, pričom za mesiac október 2012 bolo o. i. konštatované, že sťažovateľ vystavil štyri vyšlé faktúry celkom v sume 82.034,27 eura o dodávke tovaru s oslobodením, a to č. FA1201053 z 3. októbra 2012 v sume 16.000,- eur, č. FA1201093 z 22. októbra 2012 v sume 32.426,60 eur, č. FA1201095 z 23. októbra 2012 v sume 6.380,17 eura a č. FA1201206 z 31. októbra 2012 v sume 27.227,50 eura, pre zahraničného odberateľa, t. j. Altsol Consulting Kft., pričom predmetom fakturácie bol tovar - rôzne druhy viečok na fľaše a rôzny drobný tovar do domácnosti a záhrady (domáce potreby). Z dôvodu, že daňový subjekt nepreukázal dodanie tovaru, ktorý bol predmetom vyšlej faktúry z tuzemska do iného členského štátu nadobúdateľovi, ktorým je osoba identifikovaná pre daň v inom členskom štáte, boli tieto obchodné transakcie považované za dodanie tovaru podľa ust. § 8 zákona o DPH a z tohto dôvodu vznikla daňovému subjektu podľa § 19 ods. 1 zákona o DPH daňová povinnosť, a preto vyšlé faktúry so základom dane 82.034,27 eur boli predmetom zdanenia sadzbou dane 20%, t. j. 16.406,85 eur. Rozdiel dane pri zdaniteľných obchodoch celkom za zdaňovacie obdobie október 2012 bol potom 16.406,85 eur.

22. Výzvou z 9. apríla 2015, doručenou sťažovateľovi 10. apríla 2015 spolu s Protokolom z daňovej kontroly č. 238044/2015, ho správca dane vyzval na vyjadrenie v ním určenej lehote.

23. Sťažovateľ sa k protokolu vyjadril podaním z 21. apríla 2015, v ktorom o. i. navrhol, aby správca dane požiadal maďarské finančné úrady o preverenie pravdivosti dodania tovaru do Maďarska a o výpoveď svedka B. B. k prevzatiu tovaru, alebo aby priamo predvolal tohto svedka na Daňový úrad Nitra, pobočka Nové Zámky.

24. Po doplnenom dokazovaní vydal správca dane 3. októbra 2016 rozhodnutie č. 104020466/2016,

expedované totožného dňa, ktorým vyrubil sťažovateľovi rozdiel dane v sume 16.406,85 eur na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie októbra 2012. Rozhodnutie adresoval splnomocnenému zástupcovi žalobcu J.. P. V. Prvý pokus o doručenie bol podľa pripojenej doručenky vykonaný 4. októbra 2016 a bol neúspešný, druhý pokus bol podľa pripojenej doručenky vykonaný 5. októbra 2016 a opäť bol neúspešný, na čo bola zásielka uložená v uvedený deň na pošte.

25. Následne, 18. októbra 2016 sa bez predvolania dostavila splnomocnená zástupkyňa k správcovi dane a prehlásila, že sa vzdáva plnej moci udelenej jej konateľom žalobcu. V ten istý deň sa k správcovi dane dostavil Q.. J.. X. K., W., ako zástupca spoločnosti KATONA - Business & Legal Consulting s.r.o a požiadal o nahliadnutie do spisu, o čom bola spísaná zápisnica č. 104123008/2016 z 18. októbra 2016 .

26. Rozhodnutie správcu dane z 3. októbra 2016 si J.. P. V. prevzala na pošte 19. októbra 2016 a toto sťažovateľovi odovzdala nasledujúci deň - 20. októbra 2016.

27. Sťažovateľ následne 28. októbra 2016 podal proti prvostupňovému rozhodnutiu správcu dane odvolanie, o ktorom žalovaný rozhodol 17. marca 2017 tak, že žalobou napadnutým rozhodnutím rozhodnutie správcu dane potvrdil.

28. Vychádzajúc z vyššie uvádzaných zistení kasačného súdu majúcich oporu v administratívnom spise (a ktoré korešpondujú so zisteniami daňových orgánov a správneho súdu), tento konštatuje, že daňové orgány správne a v súlade so zákonom uzavreli a logicky zdôvodnili, že sa v danom prípade nejedná o intrakomunitárne dodanie, ale dodanie tovaru tuzemskému odberateľovi, pri ktorom ale žalobcovi vznikla daňová povinnosť v sume 16.406,85 eur, ktorú sumu správca dane vyrubil žalobcovi ako rozdiel medzi daňou vyrubenou žalobcom v daňovom priznaní (286,51 eura) a daňou zistenou správcom dane vo vyrubovacom konaní 16.693,36 eur. Správne preto postupoval i žalovaný, keď rozhodnutie správcu dane z 3. októbra 2016 potvrdil podľa ust. § 74 ods. 4 daňového poriadku. Z obsahu predloženého administratívneho spisu vyplýva, že daňové orgány zistili skutkový stav správne a v dostatočnom rozsahu tak, aby bolo možné na jeho základe v zmysle zákona rozhodnúť. Skutkový stav zistený správcom dane a žalovaným je dostatočný, vychádza nielen z daňových dokladov predložených daňovým subjektom, ale aj zo zistení, že týmto dokladom absentuje materiálny podklad. Žalobca mal možnosť vyjadriť sa ku všetkým zisteniam správcu dane a zaujať k nim stanovisko. Záver správcu dane a žalovaného, ktorí urobili a ustálili vo svojich rozhodnutiach, zodpovedá zásadám logického myslenia a je v súlade aj s hmotnoprávnymi ustanoveniami zákona o DPH v znení platnom v čase posudzovaného zdaňovacieho obdobia.

29. Sťažovateľ teda nepreukázal uskutočnenie zdaniteľného plnenia s oslobodením od dane z pridanej hodnoty, keď nevedel preukázať, že tovar v Maďarsku prevzal deklarovaný odberateľ, resp. jeho zástupca oprávnený za neho konať, a teda nepreukázal, že sa tento tovar dostal do dispozície ním označeného odberateľa Altsol Consulting Kft.. S poukazom na uvedené zistenia vyplývajúce z administratívneho spisu je potom i podľa názoru kasačného súdu dôvodné konštatovanie daňových orgánov, že žalobca dostatočne nepreukázal, že tovar bol skutočne dodaný deklarovanému odberateľovi v Maďarsku. Z uvedených dôvodov potom žalobcovi nevzniklo právo na oslobodenie od dane z pridanej hodnoty. Takýto názor je v súlade so skôr vysloveným právnym názorom Najvyššieho súdu SR vyjadreným napr. v konaní pod sp. zn. 8Sžf/5/2010, v ktorom bola riešená identická právna problematika podľa Šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu - spoločný systém dane z pridanej hodnoty. Túto Smernicu s účinnosťou od 1. januára 2007 nahradila Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, ktorá v zásade na rovnakých princípoch upravuje zdaniteľné transakcie, vrátane dodania tovaru a jeho nadobudnutia v rámci Spoločenstva. Z článku 138 tejto smernice vyplýva, že „členské štáty oslobodia od dane dodanie tovaru odoslaného alebo prepraveného do miesta určenia mimo ich územia, ale v rámci Spoločenstva predávajúcim, nadobúdateľom alebo na ich účet, uskutočnené pre inú zdaniteľnú osobu alebo nezdaniteľnú právnickú osobu konajúcu ako takú v inom členskom štáte, než je členský štát, v ktorom sa odoslanie lebo preprava tovaru začala“.

30. Ako poukázal už správny súd, i Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 kladie dôraz na dodanie tovaru a na jeho nadobudnutie zdaniteľným subjektom v inom členskom štáte, ku ktorému dôjde len vtedy, keď právo nakladať s tovarom ako vlastníkom prejde na nadobúdateľa a keď dodávateľ preukáže, že tovar bol odoslaný alebo prepravený do iného členského štátu predávajúcim, nadobúdateľom alebo na ich účet a že v dôsledku tohto vývozu alebo prepravy fyzicky opustil územie členského štátu dodania. Uvedené znamená, že žalobca ako daňový subjekt, ktorý podľa predloženej faktúry deklaroval dodanie tovaru do iného členského štátu, bol povinný preukázať, že tovar skutočne fyzicky opustil územie Slovenskej republiky a bol dodaný ním deklarovanému odberateľovi, na ktorého prešlo právo nakladať s tovarom ako jeho vlastníkom. Za takýto doklad v predmetnej veci i s poukazom na zistenia maďarskej finančnej správy nemožno považovať napr. daňové priznanie podané nadobúdateľom tovaru v členskom štáte určenia bez predloženia ďalších dokladov. Zo žalobcom predložených dokladov nemožno vyvodit' jednoznačný záver o vývoze a o dodaní tovaru deklarovanému odberateľovi do iného členského štátu a pochybnosti neboli odstránené ani ďalšími žalobcom predloženými dokladmi (faktúra, dodací list, doklad CMR, príkazná zmluva, faktúra za prepravu, kniha jász), ktoré jednoznačne nepotvrdzujú tvrdenia žalobcu. Na tomto mieste kasačný súd len pripomína, že medzinárodný nákladný list je predovšetkým dokladom o uzavretí a obsahu prepravnej zmluvy a v prípade, ak sa nepreukáže opak i o prevzatí zásielky dopravcom, čo vyplýva z čl. 9 vyhl. č. 11/1975 Zb. o Dohovore o prepravnej zmluve v medzinárodnej cestnej nákladnej doprave.

30. Neprisvedčil kasačný súd ani kasačnému dôvodu o porušení práva na tlmočníka podľa § 5 ods. 3 daňového poriadku v spojení s čl. 47 ods. 4 Ústavy SR. Z dikcie článku 47 ods. 4 ústavy vyplýva právo na tlmočníka v spojení s právom na právnu pomoc, o. i. i v konaní pred súdmi (čl. 47 ods. 2). Toto právo sa primárne vzťahuje na účastníka konania a predstavuje právne zastúpenie alebo zastúpenie inou osobou spôsobilou na právne úkony. V danom prípade sťažovateľ namietal porušenie práva na tlmočníka pri výsluchu svedka B. B. konaného 18. mája 2016. Svedok sa dostavil na Daňový úrad Nitra, pobočka Nové Zámky v prítomnosti konateľ a spoločnosti žalobcu V. T. C. a splnomocnenej zástupkyne žalobcu J. P. V. Zo zápisnice o ústnom pojednávaní č. 103170162/2016 z 18. mája 2016 je zrejmé, že potom ako bolo skonštatované, že svedok je občanom Maďarskej republiky a neovláda úradný jazyk, sám konateľ žalobcu navrhol, že preklad zabezpečí osobne. Tým využil právo tlmočenia vlastnou osobou. Súčasťou zápisnice je i prehlásenie, že „Daňový subjekt berie na vedomie, že prípadné následky nesprávneho prekladu si daňový subjekt znáša sám“. Svedkovi bolo predložených 11 otázok, ku ktorým sa vyjadril, pričom u žiadnej z nich nie je záznam o tom, žeby otázke neporozumel. Prítomní pri výsluchu svedka bez ďalšieho, t. j. bez pripomienok, zápisnicu podpísali.

31. Nemohol kasačný súd súhlasiť ani s tvrdením sťažovateľa, že tento utrpel ujmu v spojení s doručovaním prvostupňového rozhodnutia z 3. októbra 2016, pretože rozhodnutie bolo doručené J. P. V. v čase, keď plnomocenstvo jej udelené už bolo vypovedané a predovšetkým nie je zrejmé, či zásielka okrem rozhodnutia správcu dane neobsahovala i prípadné iné písomnosti. Ako správne skonštatoval správny súd, zásielka obsahujúca prvostupňové rozhodnutie bola určená do vlastných rúk adresáta J. P. V. a po dvoch neúspešných pokusoch o doručenie (4. a 5. októbra 2016) bola uložená s úložnou dobou 15 dní na poštovom úrade. Menovaná zásielka osobne prevzala 19. októbra 2016, keď skôr 18. októbra 2016 plnomocenstvo udelené jej vo veci vyrubovacieho konania žalobcom u správcu dane do zápisnice vypovedala. Následne po prevzatí zásielky rozhodnutie odovzdala do dispozičnej sféry žalobcu, ktorý riadne využil svoje procesné právo a v zákonnej lehote prvostupňové rozhodnutie napadol odvolaním s odôvodnením. O tomto odvolaní žalovaný ako odvolací orgán rozhodol a meritórne sa s dôvodmi odvolania vysporiadal. Potom tvrdenie sťažovateľa o možnej ujme v podobe nevedomosti, či súčasťou zásielky, ktorú 19. októbra 2016 prevzala J. P. V., teda adresátka zásielky, bola aj iná písomnosť, je vo vzťahu k meritu veci bez právnej relevancie.

32. Kasačný súd súčasne konštatuje, že obdobné zdaniteľné plnenia - intrakomunitárne dodania tovaru odberateľovi sťažovateľa spol. Altsol Consulting Kft., už boli predmetom konania na kasačnom súde, pričom tak v rozhodnutí č. k. 3Sžfk/24/2018 z 15. novembra 2018 (zdaňovacie obdobie november

2012), ako aj v rozhodnutí č. k. 6Sžfk/50/2018 zo 16. októbra 2019 (zdaňovacie obdobie júl 2012), dospel kasačný súd k totožnému záveru, že sťažovateľ dostatočne nepreukázal, že tovar bol skutočne dodaný deklarovanému odberateľovi v Maďarsku (Altsol Consulting Kft.), a teda právo na oslobodenie od dane z pridanej hodnoty sťažovateľovi nevzniklo.

33. Vychádzajúc z uvedeného a s ohľadom na to, že vznesené kasačné námietky neboli spôsobilé na zmenu, alebo zrušenie napadnutého rozsudku, kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú zamietol podľa § 461 S.s.p..

34. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 S.s.p. a contrario k §§ 167 ods. 1 a 168 S.s.p., tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov kasačného konania, pretože žalobca nebol v kasačnom konaní úspešný a v prípade žalovaného nedošlo k naplneniu predpokladu obsiahnutého v ust. § 168 S.s.p..

35. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v pomere hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 k § 463 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok n i e j e prípustný.